

ACC. N:R. / 3477

Landskap: Småland Upptecknat av: Hanna Sjögren
 Härad: Adress: Vindbaga Villa
 Socken: Klakeborg Berättat av: Kusken Johan Karlsson
 Uppteckningsår: 1932 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV*
1

Uppteckningen rör ^{klädstorp} det stora röset i Klakeborgs socken
 på Klädstorps gård i Klakeborgs Socken, där
 på södra sidan ligger gårdens, är ett stort röset, mycket Röss.
 vitt blått i Klakeborgs socken men något mindre
 se. I detta röset, sågs skatten ligga gjorda, och
 folk som bo i närheten, säga att de sett små
 ludna skugga menniskor springa ut, och in, och
 runt omkring röset. Kusken Johan Karlsson, som be-
 rättat för mig om röset säger att då han en höst
 månad i dagningen skulle fånga att plöja i
 åkeren där röset var beläget, såg han en liten
 sådan gubbe som sprang in i röset. Han säger
 att Olona som han plöjde med blev rädd

Vidare talade han om ett för många år
 sedan, en gammal tjänarinna som hade trä-
 givsk dit ensam en kväll, och kom hem med
 ett förseglat skrin. Husken yohan Karlsson sade
 att han frågat henne hvad som fanns i skrinet,
 men hon svarade att hon visste det inte ty hon
 hade givit det till sin hustru. Det talas om
 ute i byggen att han sedan blev en rik man
 två dag för flera år sedan och var vid sin döds-
 bädd riktig gammal.

I närheten av det stora väset är fyra grav-
 stenar som de gamle säga att de ligger fyra
 danska fätherrar som blevo dödade där då det
 var krig emellan Sverige och Danmark. Vid det
 stora väset har jag varit men de danska grav-
 stnarna följde jag att fråga om man jag ha varit se-
 nare att de nu är jordade med jorden.

Gravstenen

UPPSALA UNIVERSITET
 HISTORISKA MUSEUM

3477

En sägen om Böda gamla kyrkklockan
Emellan Böda prästgård, och Östersjön är en
hage som en sodenberna kallas: "Kobagen".
Ett stycke från havsstranden, är en upphöjning.
De gamle säga att då elanderna härjade i
Böda att folket räddade de gamla klockorna
och en sägen berättar att de ännu ligger i hav
bott. En liten gosse sprang en dag hem till sin
moder, och sade "Mamma, när jag sprang på hav
botten i Kobagen, så hörde jag kyrkklockor
ringa."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Kyrkklockor.

3477

Tre sagliga och fina Böda kyrkogård
Berättat av Hanna Jönqvist.

Det var en gång en man, som vid midnatt
tid gick förbi Böda kyrkogård.

och stannade han utomför, och sade:

"Så är de som härinne sitta"

och hördde mannen ett dött ljud som svara
de: "Ja är de."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41

Spörens vid
kyrkogård.

3477

Om spåret som åkte till Båda, berättat av
 Klara Sjögrens far omkring 1874

Odet var en gång en bonde från västra Öland
 som skulle köra till Båda åker, och hemta ved.
 När han kört ett stycke ut, så kom det regn
 och hängde sig på släkten, och bondens hästar
 orkade knappt gå. De stredes, och kunde med svår
 ighet gå, men när bonden kom framme till Bå-
 da, så hoppade spåret av, och bondens hästar
 sprungo så lätt till Båda åker.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

5x

Gert Sjögren
 Lersås.

3477

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6X

Mannen som bjöds av traken på smygis
Berättat av flickan Karolina Karlsson 1872
upptecknat av Hanna Sjögren Näsström
1932

Det var en gång en man som gick vilse i en
stor skog, och kunde inte hitta till sitt hem.
Eftersom han länge gått i skogen blev han hungrig så
kom han under sin vandring till ett berg. Då såg
de han: Här ligger nybakat bröd. Då kom det ett
fjällbjörne en kvinna, och gick hemom en smula
gås. Mannen tog emot den och sade: Guds kärlek
tager jag emot den, och i Guds kärlek åter jag
upp den. Då försann genast trallet, och man
nen hittade den rätta vägen, och kom till sitt
hem.

Vilsegång.